

Vidiečan

Malokarpatské
osvetové stredisko
v Modre

JESEN 2020 ♦ ROČNÍK 26 ♦ ČÍSLO 4

Obsah čísla

- Stará Vinárka na Hornej ulici v novom šate
- Salón Výtvarníkov
- Výtvarné Spektrum
- Folklórna skupina Lanšper
- Potulky po Malých Karpatoch
- Malokarpatská víenna cesta
- Cineama
- AMFO
- Rozhovor so starostom obce Častá
- Tradícia v srdci, hlina na rukách
- Pozvánky na podujatia

Príloha
jeseňné
zvyky
a obyčaje

STARÁ VINÁRKA NA HORNEJ ULIČI V NOVOM ŠATE

Ak ste v tomto období vchádzali do Modry smerom od Trnavy, určite neuniklo vášmu zraku, že väčšina lešenia okolo kaštieľa už bola demontovaná a odhalila sa tak novučičká fasáda. Na budove sú už osadené nové okná v zelenej farbe, ktoré sú zvýraznené bielymi rímsami. Časť okien, ktoré sú smerom do nádvoria a sú pamiatkovo chránené, prechádzajú postupne remeselnou rekonštrukciou.

Práce napredujú aj v interiéroch. Sociálne zariadenia a kuchyňa sú obložené keramickým obkladom, na podlahách je položená keramická dlažba. Hotové sú aj omietky v rekonštruovaných priestoroch, v niektorých miestnostiach a chodbách sú steny aj vymaľované. Pôvodné dvere a zárubne boli odborne zrekonštruované a osadené na svoje pôvodné miesta. V interéri pribudol výtah, ktorý zabezpečí bezbariérový prístup do budovy a záhrady. Hotová je aj vzduchotechnika a nová kotolňa a nainštalované sú všetky inžinierske siete ako elektrina, voda, vykurovacie rozvody.

Všetky stavebné práce by mali byť ukončené do konca októbra 2020. Následne budú realizované práce na zariadení interiérov budovy, montáže osvetľovacích prvkov. Práce budú pokračovať aj na revitalizácii záhrady.

O podobu kaštieľa ako ho teraz poznáme sa pričinil rytier Arthur Polzer z Pocera s manželkou Alžbetou, ktorý kaštieľ

povýšil na reprezentačné šľachtické sídlo. Arthur Polzer bol významný predstaviteľ habsburského dvora a kancelár cisára. Po rozpade monarchie sa rozhodol kaštieľ predať a v roku 1922 budovu a pozemky kúpil Československý štát pre potreby vinárskej a ovocinárskej školy, ktorá sem bola presunutá z Bratislavы.

Zrekonštruovaný kaštieľ bude slúžiť ako kultúrno-kreatívne centrum a to nielen pre mesto Modru, ale aj pre celý Malokarpatský región a Bratislavský kraj. V zrekonštruovaných priestoroch tak vznikne digitalizačné centrum, priestory pre malé javiskové formy, otvorené ateliéry, školiace a kurzové miestnosti, výstavná miestnosť, infobod, vinotéka – salón/archív vína. Vytvorené zázemie bude miestom pre sebarealizáciu umelcov, žiakov, študentov, členov cechov, vinárov, vinohradníkov, ďalej pre rôzne kultúrne a vzdelávacie podujatia ako konferencie, semináre, workshopy, súťaže, ako aj pre návštěvníkov z prihraničných regiónov.

Projekt Kultúrno-kreatívne oživenie tradícií HERITAGE SK-AT predstavuje jedinečnú spoluprácu šiestich projektových partnerov z dvoch krajín, pričom Bratislavský samosprávny kraj vystupuje v projekte ako hlavný partner, ktorý je zodpovedný za celkovú koordináciu a vedenie projektu. Malokarpatské osvetové stredisko v Modre napíňa projekt po obsahovej stránke. Za slovenskú stranu v projekte vystupuje v pozícii strategického partnera pre oblasť vinohradníctva Malokarpatské múzeum v Pezinku. Za rakúskeho partnera sa projektu zúčastňujú Museumsmanagement NÖ, Kulturvernetzung NÖ a Marktgemeinde Jedenspeigen, ktorí zabezpečia realizáciu projektovej myšlienky na svojom území.

Rekonštrukcia sa realizuje v rámci projektu HERITAGE SK-AT, ktorý je spolufinancovaný z prostriedkov Európskeho fondu regionálneho rozvoja v rámci Programu spolupráce Interreg V-A Slovenská republika – Rakúsko.

text, foto : Roman Zatlukal

SALÓN VÝTVARNÍKOV 2020

Nová tvorba, Nový pohľad na svet, Nový život

18. 6. – 20. 9. 2020, Zoya Museum – ELESKO Wine Park, Modra

V podnadpise 24. ročníka tejto mimoriadnej kolektívnej výstavy, ktorá spája svet profesionálnej a amatérskej výtvarnej tvorby v Bratislavskom kraji výrazne rezonuje slovo „nový“ a plne vystihuje jej obsah. Portfólio expozície naplnili nové práce 88 autorov a v spomínanom počte výtvarníkov sa blyslí aj mnohé nové mená. Novinkou Salónu výtvarníkov 2020 sú aj workshopy, ktoré sa počas výstavy, na pôde Zoya Museum Elesko, konali a ešte stále konajú. Pozornosť návštěvníkov púta aj kolektívne dielo výtvarníkov s názvom „Nový život“, odzrkadľujúce očakávania autorov od budúcnosti v období po pandémii.

Salón výtvarníkov 2020 sa „rodil“ v období, keď Slovensko stíchlo. Na základe oslovenia autorov, dlhodobo participujúcich na tejto výstave, bolo jasné, že by neradi prerušili dlhoročnú niť podujatia a s vierou, že sa všetko

enkaustika pod vedením Ľubice Emý Mazik, či kurzy olejomaľby s Akad. mal. Igorom Navrotskyim. V septembri sa na výstave ešte uskutoční workshop arteterapie akrylom s PaedDr. Denisou Kolářovou, IRR. Vďaka workshopom malo mnoho z víkendových návštěvníkov šancu sledovať proces tvorby naživo.

Výstava Salón výtvarníkov v Zoya Museum – ELESKO Wine Park v Modre je pre verejnosť prístupná do 20. septembra 2020, počas návštěvných hodín od stredy do nedele, v čase od 11.30 do 18.30. Viac informácií o možnosti jej návštěvy najdete na stránke www.elesko.sk.

Vystavujúci autori Salón výtvarníkov 2020:

Andrea Pistl-Andrášová, Katarína Bencová, Peter Böhm, Katarína Böhmová, František Bohunický, Vito Bojňanský, Rozína Bollová, Peter Brenkus, Sylvia Brezianská, IgiBrezo, Jana Brisudová, Zuzana Csögleiová, Viera Čapková, Ladislav Černý, Svetlana Čimborová, Martina Čupková, Karol Drexler, Martin Dzurek, Miro Dzuro, Andrej Frič, Nana Furiya, Richard Gottschall, Eva Groh, Pavol Hammel, Mária Hanúšková, Milan Herényi, Vlasta Hlôšková, Emília Hodasová, Helena Hrbatá, František Hubek, Vlasta Hubková, Libuše Jamnická, Alena Jamnická, Artúr Jamnický, Stano Jendek, Norbert Judt, Luba Kainová, Edita Kallová, Martin Kellenberger, Stanislav Kiča, Marcela Meka Klimeková, Ružena Klimková, Barbora Kočišová, Denisa Kolářová, Marián Komáček, Ľubica Noemi Kováčiková, Soňa Kozáková, Dušan Kříštek, Jana Lepejová, Darina Lichnerová, Michal Mach, Ivana

Máleková, Mária Matúšková, Ema Mazik, Miroslav Motyčík, Veronika Nováková, Jaroslav Orlíček, Igor Piačka, Júlia Piačková, Dana Poláková, Katarína Polgáry, László Pomothy, Juraj Prohácka, Danica Púry, Ľudmila Rogovská, Veronika Rusňáková, Nora Samuel, Bedrich Schreiber, Kristína Schreiberová, Tatiana Siedlova, Katarína Slatinská, Silvia Stránska, Ján Strieš, Lucia Svobodová, Michal

Šebeňa, Pavol Šima-Juriček, Norbert Šmondrk, Mária Špániková, Silvia Švecová, Miša Trizuljaková, Peter Uchnár, Agneša Vavrínová, Evla Vlašičová, Peter Vranka, Alena Wagnerová, Marián Zaymus, Michal Zdravecký, Vladimír Zrník.

text: Ján Honza, foto: Martina Dočolomanská

podarí, aktívne spolupracovali na tvorbe Salónu, ktorý sa mal vynoriť zo všeobecného ticha. Postupne sa rodil zoznam autorov, katalóg Salónu výtvarníkov, dohody so spoluorganizátormi, s lektormi a rodilo sa aj ich kolektívne dielo, všetko na báze dobrovoľnosti. Po náročnej inštalácii a v neistote, kvôli „korona-obmedzeniam“ sa blížil termín posunutej vernisáže a keď 25. júna slávnostne vkrácali do priestorov galérie prví hostia, hoci s rúškami a pri dodržaní všetkých opatrení, bolo jasne vidieť v ich očiach, že dobrá vec sa podarila a Salón tento rok zažiaril svojou mimoriadnou kvalitou. Výstavu Salónu výtvarníkov otvorila vernisáž za prítomnosti približne dvesto päťdesiatich návštěvníkov a podujatie sa stalo jednou z prvých kultúrnych lastovičiek v tomto období. Priestormi Zoya Museum sa niesli tóny z dielne jedného z vystavujúcich výtvarníkov a hlavne hudobníka a speváka Pavla Hammela. Prítomným sa prihovoril kurátor výstavy Mgr. Pavol Šima-Juriček a riaditeľka Malokarpatského osvetového strediska v Modre PhDr. Anna Píchová. Príjemná zábava, diskusie o umení, ale aj osobné stretnutia autorov, ich blízkych a priaznivcov výtvarného umenia sa tiahli až do neskorého večera.

V nasledujúcich týždňoch, v slnkom zaliatych sieňach Zoya Museum, takmer každú nedelu, sa uskutoční workshopy – litografia pod vedením Akad. mal. Maroša Komáčka,

VÝTVARNÉ SPEKTRUM 2020

kolekcia umeleckých diel, ktorá spala tri mesiace v depozite, rozžiarila Zichyho palác

Bol štvrtok 12. marca 2020 a na Národnom osvetovom centre v Bratislave bolo pripravených rekordných 422 diel od 133 prihlásených autorov, Kulminujúce správy o pribúdajúcich prípadoch neznámeho ochorenia, nechávali organizátorov a porotu ostražitými. V poobedňajúcich hodinách sa ozval telefonát, ktorý všetko zmenil. Národné osvetové centrum sa zatvára a bude fungovať len v obmedzenom režime. Nasledujúce dni a týždne sa stali obdobím očakávania a hľadania náhradných termínov. S postupne sa uvoľňujúcou mimoriadnou situáciou, slnko nad Bratislavským krajským kolom 57. ročníka celoštátnnej

milovníkov výtvarného umenia, ocenených 30 autorov a publiku sa, po krátkom hudobnom programe, prihovoril vedúci referátu kultúry a kultúrnych činností Bratislava-Staré Mesto Ing. Ernest Huska a Generálny riaditeľ Národného osvetového centra Mgr. Erik Krišák. V mnohých zarezonovali slová zástupkyne poroty Klaudie Kosziba, ktorá vyjadrila to podstatné: „Najdôležitejšia zo samotnej tvorby je ľudská radosť, ktorá pri tvorbe rastie a ktorá nám tu dnes v našich životoch chýba.“

Po úspešnom otvorení výstavy, ktorá bola inštalovaná a verejnosti prístupná na dvoch podlažiach Zichyho paláca do

„Najdôležitejšia zo samotnej tvorby je ľudská radosť, ktorá pri tvorbe rastie a ktorá nám tu dnes v našich životoch chýba.“

Mgr. art. Klaudia Kosziba

postupovej súťaže neprofesionálnej výtvarnej tvorby začalo predsa len vychádzať a bol ustanovený predbežný termín zasadnutia poroty na 22. júna 2020. Bývalý V-kub v budove Národného osvetového centra bol zaplnený do posledného metra štvorcového dielami amatérskych výtvarníkov. Porota v zložení doc. Mgr. art. Klaudia Kosziba, ArtD., Mgr. Pavol Šima-Juriček a Mgr. art. Ľubomír Mati mala takmer päť hodinovú ťažkú úlohu vybrať z nich 30 ocenených. Vybraných bolo 17 cien a 13 čestných uznaní, ktoré postúpili nielen na výstavu Bratislavského krajského kola, ale aj do výberu pre celoslovenské kolo. Spektrum techník a rozmanitosť tvorby bola nevídane široká, až tak, že porota by najradšej udeliла i viac cien, ale limit propozícií súťaže a veľkosť priestorov výstavy to nedovolili. Nakoniec sa spolu s ocenenými prácamu ocitlo vo výbere na výstavu 122 diel. Súbežne boli udelené 2 ceny riaditeľky Malokarpatského osvetového strediska a to Soni Milovej a Mirovi Dzuovi.

Po udelení cien sa začal maratón nielen inštalácie výstavy, vernisáže a samotnej výstavy, ale aj novinky súťaže – séria workshopov, ktorých účelom bolo zdokonalenie sa v nových technikách a výtvarných postupoch.

Miestom konania sa vernisáže, výstavy a workshopov Výtvarné spektrum 2020 sa stalo Staromestské centrum kultúry – Zichyho palác na Ventúrskej 9 v Bratislave, ktoré vyšlo ústretovo organizátorovi súťaže s náhradným termínom uvedených podujatí a taktiež ochotne ponúklo priestory Staromestského ateliéru na zorganizovanie workshopov.

Na vernisáži, ktorá sa uskutočnila 3. júla a ktorej súčasťou bol aj rozborový seminár, bolo za prítomnosti približne 200 návštěvníkov – autorov, ich rodinných príslušníkov a

30. júla, sa začala šnúra štyroch workshopov – enkaustiky, pod vedením Ľubice Emly Mazik, figurálnej a kompozičnej kresby, pod vedením Mgr. Art. Ľubomíra Matiho a arteterapie akrylom s PaedDr. Denisou Kolářovou, IRR.

Ateliér praskal vo švíkoch, amatérski výtvarníci si workshopy a výstavu užívali. Nedá nám nespomenúť pomoc občianskeho združenia Arte-via a výtvarníčky Soni Kozákové pri inštalácii výstavy a ochotu samotných výtvarníkov podujať sa na „kustódovaní“ výstavy. Tak ako k samotnému uskutočneniu Výtvarného spektra finančne prispel z verejných zdrojov Fond na podporu umenia, finančne, organizačne a personálne Malokarpatské osvetové stredisko, tak by bez vzájomnej spolupráce a zdieľania organizátorov a amatérskych výtvarníkov neboli možný zdarný priebeh tohto podujatia... a o tom to je – o spolupráci, vzájomnosti a zdieľaní.

text: Jan Honza, foto: Martina Dočolomanská

Folklórna skupina LANŠPER

Piesne sprevádzali našich predkov od narodenia, v priebehu celého života až do jeho konca. Boli to piesne veselé, smutné, humorné či clivé. Odovzdávali sa z generácie na generáciu. Veľa z nich sa žiaľ nepodarilo do dnešných čias uchovať. Na Záhorí, v utešenej dedinke Závod, sa o uchovanie piesní našich predkov snaží folklórna skupina Lanšper.

Folklórna skupina Lanšper vznikla koncom roku 2016. Jej zakladateľom a zároveň umeleckým vedúcim je Mgr. Alexander Krajčír. Svoj vzťah k folklóru si budoval od malička – už ako dieťa chodieval s rodičmi do dedinského folklórneho súboru. Odvtedy v ňom silnel vzťah k ľudovým tradíciam a zvykom. Okrem tanca sa začal venovať aj ľudovej hudbe a z rockera sa stal aj ľudový muzikant – samouk, pričom vie hrať na viacerých hudobných nástrojoch a to napríklad na husle, violu, kontrabas, ale aj na gitaru, bicie či basu. Pôsobil aj ako tanečník v dvoch folklórnych súboroch v Bratislave, v ktorých nabral nielen skúsenosti, ale i určitý „folklórny prehľad“. Stále viac si uvedomoval, že Záhorie je na folklórnej mape opomínané a zanedbávané. Celé to postupne vyústilo do nápadu, založiť folklórnu skupinu, ktorá sa bude hlbšie venovať lokálnemu folklóru. Začínali v trojici spolu s Petrom Eglom a harmonikárom Samuelom Rigáňom a postupne sa pridávali ostatní členovia. Repertoár sa opiera o terénny výskum regionálnych piesní, pričom informátori sú predovšetkým najstarší obyvatelia danej obce. Okrem výskumu skupina využíva mnohé ďalšie zdroje – napríklad záznamy Karola Plicku či spevníky Janka Blahu.

Pán Janko Blaho v minulosti spísal piesne z tohto kraja do zborníka, pričom 36 piesní zo zborníka, je konkrétnie zo Závodu. Z piesní zozbieraných Jankom Blahom, Lanšper čerpal pri začiatkoch svojej existencie. Ďalšie hudobné skvosty zaznamenal pán Karol Plicka u výnimconej speváčky Evy Studeničovej, podarilo sa mu uchovať pre ďalšie generácie takmer 250 piesní. Lanšper však nespievaj iba tieto starodávne piesne, do repertoáru majú zaradené aj piesne známejšie uchu poslucháča.

A čo vlastne Lanšper znamená? Podľa starých máp bola táto časť chotára nazvaná Vena Landsperg, teda slepé rameno rieky Moravy. Lanšper je metaforickým spojivom nielen obcí Závod, Sekule a Moravský Svätý Ján, ale aj príahlých osád. FSK Lanšper má momentálne 10 členov vo veku od 35 po takmer 70 rokov, spája tak dve generácie

spevákov. Nácviky skupiny bývajú spravidla každý pondelok v kultúrnom dome v Závode. Čoskoro však bude mať nový „svätoplánok“. V obci rastie nový ľudový dom s názvom Dom 1890, ktorý Lanšperu rád poskytne svoje priestory.

Nevyhnutnou súčasťou účinkovania skupiny sú kroje, ktoré boli ušité podľa originálov. Tento jedinečný typ kroja bol typický pre tri dediny a to: Závod, Sekule, Moravský Svätý Ján. Kroj má aj svoj názov – svätoplánsky, keďže dediny boli súčasťou svätoplánského panstva.

Folklórna skupina vystupuje najmä v záhorskem regióne, z väčších podujatí spomenieme folklórny festival na Myjave. Za veľký úspech a propagáciu Lanšperu však považujeme ich účasť v relácii Zem spieva, ktorú vysielala RTVS. Touto účasťou sa snažili dostať región Záhorie do povedomia širokej verejnosti. Aj keď nepostupili, zanechali určite dojem a stopu originality.

Za najväčší úspech umelecký vedúci považuje vydanie vlastného CD, ktoré uzrelo svetlo sveta v roku 2018. Na CD je „všechnut“ piesni, ktoré majú čo povedať a dobre znejú. Na obálke CD je namaľovaný výjav starý viac ako 100 rokov, ktorý zobrazuje ako vyzerala pravá záhorácka veselica v tej dobe. Na zákazku ho namaľoval Jozef Chrema. Pri nahrávaní CD spolupracovali s muzikantmi okolo huslistu a primáša Martina Janšta. Hostami na CD boli aj ženy, ktoré veľmi vhodne dopĺňajú nádherné, hlboké mužské hlasy.

Veľmi pekné podujatie, ktoré usporadúva FSK je „Frolova notečka“. Podujatie sa organizuje na počesť Floriána Benkoviča, v dedine známeho ako Frola Pánik. Strýc Frola bol zberateľ piesní, ľudový spevák a muzikant a z folkloristického hľadiska nedocenená osobnosť obce Závod. Podujatie upriamuje pozornosť na jeho osobnosť, ale aj na piesne, ktoré sice zozbieral, ale zatiaľ nenašli. Zozbieraných piesní malo byť cca 300, žiaľ stratili sa a nie je známy ich ďalší osud.

Lanšper má do budúcnosti veľké plány. Chceli by v blízkej dobe vydať ďalšie CD, pretože majú pripravených mnoho ďalších piesní a bola by škoda nezachovať ich pre ďalšie generácie. Tiež by chceli rozšíriť hudobnú zložku folklórnej skupiny. Hľadajú niekoho, kto ma prirodzený talent a srdce folkloristu. Ak ste to práve Vy, kľudne sa prihláste. V Lanšperi Vás radi privítajú.

POTULKY PO MALÝCH KARPATOCH

Malé Karpaty nepatria k vysokým pohoriam, čo im však Pán Boh ubral na výške, to im pridal na krásu. Ak si však myslíte, že túra v Malých Karpatoch Vám nedá zabrať, bude to „prechádzkočka“ a ani sa nespotíte, hned' Vás vyvedieme z omylu. Stačí si odskočiť na niektorú „z malokarpatských sedemstoviek“. Zážitok, krásne výhľady aj spotený chrbát máte zaručený. My Vám dnes posuníme náš zážitok z výstupu na Vysokú.

Vysoká (754 m.n.m.)

Najvyšším vrchom Malých Karpát sú Záruby (768 m n.m.), potom nasleduje Vysoká (754 m n.m.) a trojicu najvyšších uzatvára Vápenná (752 m n.m.).

Práve na druhý najvyšší vrch Malých Karpát povedú dnes naše kroky. Vysoká podľa geomorfologického členenia patrí do Pezinských Karpát, rozprestiera sa na západnom okraji pohoria v oblasti Kuchynskej hornatiny. Územie Vysokej tvorí od roku 1988 chránenú oblasť - Prírodnú rezerváciu Vysoká s najprísnejším 5. stupňom ochrany. Vrch Vysoká je vďaka svojej veľkosti a impozantnosti výrazná dominanta Malých Karpát. Jej vrchol ostro kontrastuje so susednými vrchmi a je z neho nádherný polkruhový výhľad. Pri dobrej viditeľnosti je možné vidieť rozhládnu na Veľkej Homoli, Tribeč, ale aj Vápennú. Na vrchole Vysokej si všimnete veľké množstvo starých stromov, ktoré sú pomerne atypické. Stojí tu tiež veľký drevený kríž, kúsok za ním je postavená staršia kovová veža, ktorá slúžila ako signalizácia pre lietadlá. V Kuchyni, čarovnej dedinke, pod Vysokou je totiž vojenské letisko. Na vrchol Vysokej vedú viaceré značené turistické trasy. Je možné začať na Záhorí, v obci Kuchyňa priamo v dedine alebo od „Vývratu“. Ďalšou možnosťou je začať túru na Zochovej chate, kde sa nám tiež ponúkajú dve alternatívy.

Budť po žltej cez Čermákovu lúku alebo po modrej značke. My sme si vybrali štart zo „Zošky“. Začíname s modrou značkou, ktorá nás bude sprevádzať až k rázcestiu „Hubalová“. Tu zmeníme farbu značky na červenú a pomaly stúpame k „Pánskym Uhliškám“, kde sa zase vrátime k modrej značke, ktorá nás bude sprevádzať až na vrchol Vysokej. Výrazná výšková prevaha a ostro skolené strmé svahy sú typickými znakmi vrchu Vysoká. Po ceste sa môžeme kochať panenskými lesmi pralesovitého charakteru, sú tu lesné husté porasty bukov, brestov, javorov či líp. Môžeme zahliadnuť srnčiu zver, ale i muflónov, ktoré sa v tejto lokalite hojne vyskytujú. Hrebeň Vysokej je typický výraznými vápencovými skalnými bralami, ktoré sú na svojom juhovýchodnom okraji ostro ukončené strmými zrázmi, prevismi a vysokými skalnými stenami. Nachádzajú sa tu tiež početné krasové javy - pukliny a neprístupné jaskyne. Po oddychu na vrchole a v pokochaní sa nádhernými výhľadmi sa rovnakou cestou vrátime späť. Veľkolepý výhľad patrí k nezabudnuteľným zážitkom, ktorý poteší srdce každého turista. Vysoká je prírodný skvost vzbudzujúci rešpekt, jedna z „Malokarpatských sedemstoviek“, ktorej pokorenie rozhodne stojí za to. My Vám ju vrelo odporúčame.

MVC na cestách

Prázdninové degustácie po Slovensku

RANCH 13, Nemšová

Prvá zastávka malokarpatských vinárov bola na prekrásnom RANCHi 13 v Nemšovej.

Tento ranč patrí rovnakému majiteľovi, ako spoločnosť **Bricol s.r.o.**, ktorá je dlhoročným partnerom Malokarpatskej víennej cesty. Majiteľ Peter Dobeš previedol vinárov cez areál a ukázal im jednotlivé stavby tak, ako vznikali v priebehu času.

Ranč bol najskôr jazdiareň pod holým nebom. Neskôr vyrástli hľadiská pre divákov a pribudol aj bufet. Hospodárska stodola sa neskôr pretvorila na miesto, v ktorom sa konajú romantické svadby. Potom prišla túžba, aby sa konské preteky mohli konáť v krytej hale a aby návštěvníci mali kde aj prespat'. Jazdecká hala a ubytovanie sú poslednými priestormi, ktoré na ranči vznikli. Ranč v jeho dnešnej podobe je miestom pre rekreáciu rodín, ale aj oslavy a firemné akcie. V neposlednom rade sú to pravidelné westernové súťaže.

Vinárom z MVC sa prehliadka veľmi páčila. Otec majiteľa, Jiří Dobeš ich ponúkol vínami z vlastného vinohradu, ktorý je najsevernejšie registrovaným vinohradom v tejto oblasti.

Veríme, že naša spolupráca bude pokračovať nielen preto, že vinári z MVC potrebujú aj ďalej „fľašovať“, ale aj preto, že radi znova prídu do nádherného prostredia RANCHU 13.

DOM MILANA RÚFUSA, Závažná Poruba

Letné mesiace sú určené na dovolenky a cestovanie – aj to je jeden z dôvodov, prečo malokarpatskí vinári opustili svoje vinárstva a predstavili svoje vína na Liptove.

V piatok 10. 7. sa uskutočnila degustácia v Závažnej Porube, v záhrade rodičovského domu Milana Rúfusa, v ktorom básnik vyrastal a ktorý ho „naladil“ na celý život. Milými a už tradičnými hostami boli členovia **Ludového súboru Poludnica a Country skupina ARION**.

V tento deň tu však okrem prehliadky Domu Milana Rúfusa čakala na bielo prestretych stoloch široká ponuka vín malokarpatských vinárov – osobne ho ponúkli: **Račianska vinotéka a Kollár vineyards & winery, Vinkovič – vinohradníctvo a vinárstvo, Sommini winery, Pegas - Peter Gázi a syn, Vinárstvo Dobrý pocit, Vino Hugo a Vinárstvo Stevino**.

Pri pohári studeného vína na tomto výnimočnom mieste Slovenska sa stretli milovníci malokarpatských vín, ktorí na ne radi čakajú rok čo rok a v toto popoludnie si ich patrične vychutnávajú. K vínkam pribudol aj mrežovník, ktorý mama Milana Rúfusa vždy piekla pre významných hostí, ale aj pagáčiky a výborné štrúdle od nášho partnera **FRAMIPEK s.r.o.**

SLOVENSKÝ RAJ, Kláštorisko

V sobotu 11. 7. ponúkli svoje vína vinári na Kláštorisku, ktoré je označované aj ako srdce Slovenského Raja. Je to planina uprostred vodopádov, skál a rebríkov. Nachádza sa tu ruina kartuziánskeho kláštora z 13. storočia, ktorý vybudovali mlčanliví kartuziánski mnísi. V tento deň tu však okrem zrúcanín kláštora čakala aj široká ponuka vín malokarpatských vinárov. Túto výnimočnú degustáciu sprevádzala **Country skupina ARION**. Výťažok z degustácie venovali malokarpatskí vinári na zveľadenie Kláštoriska.

POZVÁNKA na Deň otvorených pivníc na Malokarpatskej vínnej ceste

Milovníkom vína malokarpatskí vinári 20. a 21. novembra sprístupnia viac ako 170 pivníc. Oproti prvému ročníku, ktorý sa uskutočnil v r. 2000 je to desaťnásobný nárast.

Tohtoročné Otvorené pivnice na sv. Urbana sa z dôvodu pandémie neuskutočnili. O to viac nás teší, že svoje pivnice otvára stále viac mladých vinohradníkov.

A čo vám tohtoročný Deň otvorených pivníc prinesie?

Výborné malokarpatské vína, ktoré v nejednom prípade viďazili na svetových výstavách, výbornú a jedinečnú gastronómiu a v neposlednom rade krásnu krajinu Malých Karpát, ktorá účastníkov sprevádza celou cestou.

Cesta sa začína pod hradom Devín, kde už tradične devínski vinári otvoria 5 pivníc, putovanie pokračuje cez Bratislavu, Vajnory, Raču, nasleduje Svätý Jur so svojimi 25 pivnicami – starými historickými, kde dátum ich vzniku sa píše pred viac ako 200 – 300 rokmi. Pivnice budú aj v novozrekonštruovanom Pálffyho kaštieli, ktorý bol renesančným sídlom Kataríny Pálffyovej a Štefana Illésházyho z roku 1609. Stavebno-historický výskum však naznačuje, že majitelia nechali modernizovať a prestavať oveľa staršiu budovu, pravdepodobne z prej polovice 13. storočia. Celé 18. a 19.

storočie kaštieľ slúžil na hospodárske a nájomné účely. V roku 1907 venoval vtedajší majiteľ kaštieľa Ján Pálffy tento objekt detskej nemocnici Františka Jozefa v Bratislave na rekonalescenčný pobyt chorých detí spolu s finančnou dotáciou, aby sa mohol na tento účel prestavať a zriaditi. Tomuto účelu slúžil kaštieľ aj po prej svetovej vojne. Po druhej svetovej vojne sa stal majetkom mesta Svätý Jur, dnes je jej majiteľom vinárstvo ViaJur. Významnou historickou pamiatkou je aj Piaristický kláštor, ktorý pochádza z čias po roku 1720. Piaristi postupne vybudovali kláštor a rozšírili ho o budovu nového gymnázia. Gymnázium pôsobilo ako centrum vzdelanosti až do roku 1919 a odchovalo veľa významných osobností. Slnečné hodiny boli na budove piaristického kláštora pôvodne nainštalované mníchmi. V roku 1985 ich zreštauroval akademický maliar Karol Drexler. Sú z glazovanej keramiky. Zachovávajú symboly vinohradníckeho kraja (slnko - životodárska sila, hrozno - plod tvrdej práce vinohradníkov). Určite stojia za povšimnutie. Putovanie pokračuje cez Slovenský Grob, obec ktorú navštievujú ročne tisícky návštěvníkov kvôli nezameniteľnej chuti chrumkavej husaciny. Tu sa cesty rozdvojujú, jedna vedie do Bernolákova, Veľkého Bielu, Veľkého Grobu alebo druhým smerom do Pezinka cez Limbach, ktorý ponúka z roka na rok viac pivníc, v tomto roku ich bude 12 - moderné pivnice známych vinohradníkov, ktorých vína nájdete aj v Národnom salóne vín. Pezinok ponúkne 15 rôznorodých pivníc. Jedna z nich sídlí v Malokarpatskom vinohradníckom múzeu, centrom história vinohradníctva tejto oblasti. Určite nevynechajte Pezinský zámok. Pôvodne vodný hrad s dvojitými mûrmi a vodnými priekopami bol vo svojich začiatkoch, v 13. storočí, sídlom veľmožov zo Svätého Jura a Pezinka. Takmer osemsto

rokov slúžil ako znak bohatstva a moci. Prvá písomná zmienka o obrannom hrade je z roku 1271. V 14. a 15. storočí tunajší grófi bránili kráľa pred Turkami i husitmi. Tristo rokov vládli, kým nevyhynuli po meči. Potom sa tu striedali majitelia, priaznivci i neprajnici kráľov, vlastnili ho i samotní vladári. Až rod Pálffy prestaval hrad v Pezinku do zámockej podoby. A posledný z nich Ján, zanechal v zámku jedinečné zbierky. Zánik Rakúsko - Uhorska a vznik Československa i dve svetové vojny priniesli zlé časy. V roku 1930 Pálffyovci zámok predali mestu. V tom čase bol už v zdevastovanom stave. Od roku 1936 tu fungovalo Slovenské vinohradnícke družstvo, neskôr štátne Vinárske závody. Odkaz posledného Pálffyho napĺňa Štefan, prvý z majiteľov zámku rodu Šimákovcov. Filantrop, ktorý zveľadal nielen zámok ale jeho pivnice. Pokračujeme cez Vinosady,

kde počet pivníc je už skoro totožný s tými v Pezinku. Malá obec medzi Pezinkom a Modrou, kde vo vinárstve začali podnikať hlavne mladí vinári – ich vína za pár rokov patria k najviac oceňovaným na domácich a zahraničných výstavách vín. Modra má otvorených pivníc najviac – 33, už osvedčenou prepravou sú výhodné taxíky, ktoré spájajú Modru a okolité obce, určite sa oplatí ich využiť. Putovanie pokračuje dedinkami

Kráľová, Dubová a Častá, kde môžete odbočiť na Hrad Červený Kameň alebo zostať v Častej a nazrieť a ochutnať vína v 470 ročnej pivni Fuggerovcov. Podnikateľský rod Fuggerovcov z nemeckého Ausburgu získal panstvo Červeného Kameňa v roku 1535. Fuggerovci významnou mierou podporovali vinohradníctvo a vinárstvo pod Malými Karpatmi. V roku 1540 Anton Fugger vybudoval v Častej hospodársky objekt. V nadzemnej časti sa nachádzala sýpka, v podzemnej pivnica na víno. Podľa dobových dokumentov sa stala strediskom obchodovania s vínom. Po výraznej rekonštrukcii sa pivnica už veľa rokov využíva na degustácie. Cesta za vínom pokračuje cez Doľany, Dolné a Horné Orešany, druhým smerom viedie cez Dlhú a Suchú nad Parnou, kde Vás prekvapia moderné vinárstva obklopené ukážkovo obrobenými vinicami. Koniec putovania Vás čaká v Trnave, v našom najznámejšom vinárstve.

Samozrejme, nedá sa vymenoovať 170 vinárstiev, ale odporúčame ich navštíviť všetky. Tie, ktoré nestihnete tento rok, navštívite v budúcom roku, výber už necháme na Vás. Najkrajšia je však ich rôznorodosť, za 21 rokov trvania tohto podujatia pribudlo a zrekonštruovalo sa množstvo starých a históriou opradených pivníc, ich čaro je nezameniteľné, stále však vznikajú aj nové moderné pivnice, mnohé z nich už na svetovej úrovni.

Vitajte na jednom z ďalších ročníkov Dňa otvorených pivníc a vychutnajte si všetko, čo Vám tento deň prinesie.

Predaj vstupeniek na www.mvc.sk.

text: Jarmila Dudová, foto: web

CINEAMA 2020

pestré pásмо pohyblivých obrázkov, ktoré oživia naše sny, rozohrajú naše predstavy a odzrkadlia svet, v ktorom žijeme

Projekcia krajského kola celoštátnej postupovej súťaže amatérskej filmovej tvorby

V rámci Bratislavského samosprávneho kraja sa 5. 8. 2020 od 9.00 do 13.00 v kinosále Kino FILM EUROPE - Pistoriho palác, na Štefánikovej ulici v Bratislave, uskutočnila súťažná projekcia amatérskych filmov pod názvom CINEAMA 2020. Vyhlasovateľom súťaže je Národné osvetové centrum v Bratislave a organizátorom podujatia bolo Malokarpatské osvetové stredisko v Modre v spolupráci s FILM EUROPE MEDIA COMPANY.

Podujatie z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia a uskutočnilo sa pod záštitou starostky Bratislavského Starého Mesta.

Porota v zložení Mgr. Ladislav Munk, PhDr. Zuzana Školudová a Mgr. art. Ivana Hucíková spomedzi 35 krátkometrážnych filmov od 26 autorov z troch vekových skupín (do 16 rokov, od 16 do 21 rokov a nad 21 rokov), zaradených do jednotlivých žánrov - animované filmy, dokumentárne filmy, experimenty, hrané filmy a videoklipy vybraла 12 filmov, ktorým udelila ceny a 10 filmových snímkov, ktoré získali čestné uznania.

Podrobnejšie informácie o ocenených filmoch a autoroch nájdete na www.moska.sk.

Po ukončení projekcie a zasadnutí poroty sa v priestoroch Pistoriho paláca uskutočnil rozborový seminár s prítomnými amatérskymi tvorcami.

Všetkým zúčastneným autorom srdečne gratulujeme!

Ocenené filmy a filmy, ktoré získali čestné uznania postupujú do predvýberu na celoštátnu súťaž, ktorá sa uskutoční 25. – 27. septembra 2020 v Kine Žriedlo v Bardejovských kúpeľoch. Viac informácií na www.nocka.sk.

Najlepšie ocenené diela sú nominované do výberu, z ktorého porota vytvorí kolekciu na českú národnú súťaž České vize (23. – 25. 10. 2020 v Ústí nad Orlicí v Českej republike), alebo do medzinárodnej súťaže UNICA a na Festival neprofesionálneho umenia TvorBA 2020 v decembi 2020 v Bratislave-Starom Meste.

text: Jan Honza, foto: Martina Dočolomanská

AMFO 2020 a SOM 2020

Dve ohrozené súťaže amatérskej fotografie,
ktoré vyrástli do nových dimenzií a do novej spolupráce

Bratislavské krajské kolo 48. ročníka celoštátejnej postupovej súťaže a výstavy amatérskej fotografickej tvorby AMFO 2020 sa zastavilo vo svojom rozbehu z dôvodu nečakaných udalostí, ktoré sa rozpútali začiatkom marca. Uzávierka súťaže sa, kvôli mimoriadnej situácii v SR, neustále posúvala a z predbežného termínu v marci sa nakoniec posunula až na začiatok júna. Toto predĺžovanie termínu odovzdávania prác a prebiehajúce negatívne okolnosti pravdepodobne odradili niektorých súťažiacich, ale v konečnom dôsledku sa do súťaže prihlásilo 48 autorov v 3 vekových skupinách, ktorí dodali 188 diel (fotografií a cyklov) v kategóriach: čiernobiela fotografia, farebná fotografia, seriály a cykly. Zo všetkých kategórií prihlásených autorov odborná porota v zložení - doc. Mgr. art. Jana Hojstričová, ArtD., Peter Brenkus a Bedrich Schreiber - vybrala 35 diel, ktoré získali umiestnenie alebo čestné uznanie a tieto postupujú aj do predvýberu celoštátnego kola. Porota navyše odporučila vystaviť 60 diel v rámci krajského kola výstavy.

Súčasťou projektu AMFO 2020 bol aj experimentálny workshop – „Experiment objektívom mobilu“ pod vedením Mariána Valoviča, fotografického inštruktora z občianskeho združenia ATELIÉR FANTÁZIE. Náplňou kurzu bol experiment so zámerom vytvorenia kvalitných umeleckých fotografií objektívom mobilného telefónu a následné porovnanie ich kvality s fotografiami získanými klasickým alebo digitálnym fotoaparátom. Workshop sa zdarne

súťaži AMFO 2020. Podľa slov jedného z porotcov Petra Brenkusa má táto kategória – fotografia mobilom - obrovský potenciál pritiahať hlavne mladých ľudí ku fotografovaniu, časom možno aj k foteniu so skutočnými fotoaparátmi. Fotenie mobilom by podľa neho mohlo v budúcnosti nadobudnúť aj vlastnú kategóriu v súťaži AMFO. V dnešnej dobe totiž už rôzni renomovaní svetoví fotografi ukazujú na svojich výstavách aj fotky zo svojich mobilov.

Vernisáž oboch súťaží sa uskutočnila 9. 7. 2020 v GALÉRIÁCH LABYRINT v MsKS Senec a zúčastnili sa jej tak tvorcovia fotografických diel, ako aj priaznivci umeleckej fotografie a mnohí fanúšikovia fotografie zo Senca. Zúčastneným, v počte okolo sto návštěvníkov, sa prihovorila riaditeľka Malokarpatského osvetového strediska PhDr. Anna Píchová, primátor mesta Senec Ing. Dušan Badinský a porota, s ktorou sa autori zoznámili už počas odborného seminára, ktorý sa uskutočnil pred vernisážou pri jednotlivých vystavených dielach. Rečníci na záver svorne vyjadrili myšlienku pokračovať v oboch súťažiach a aj vzájomne participovať na nich, čo napomáha rozvoju kreativity pre širokú verejnosc v oblasti umeleckej fotografie.

Slová predsedníčky poroty Jany Hojstričovej hovoria za nás všetkých - autori pracovali v rôznych žánroch od tradičnej krajinárskej, cez rôzne typy portrétov,

uskutočnil 7. 3. 2020 v Senci, tesne pred blížiacou sa pandémiou. Niektoré z diel boli zaradené do súťaže SOM 2020 – „Senec objektívom mobilu“, paralelnej súťaže so súťažou AMFO 2020, ktorú Malokarpatské osvetové stredisko zorganizovalo v spolupráci s mestom Senec a kultúrnym zariadením GALÉRIE LABYRINT v MsKS Senec a do ktorej sa do 1. 6. 2020 zapájali nielen Senčania, ale všetci tí, ktorí radi fotia a majú radi toto mesto. Súťaž SOM bola vyhodnotená trojstupňovo a ocenená tromi cenami – cenou poroty AMFO, ktorá SOM nezávisle a súbežne hodnotila, cenou primátora mesta Senec a cenou diváka, ktorá bola prístupná širokej verejnosti facebookovým hlasovaním na oficiálnej stránke mesta Senec až takmer do vernisáže výstavy AMFO 2020 a SOM 2020. V pilotnom projekte SOM – „Senec objektívom mobilu“ – získal cenu poroty, cenu primátora a aj cenu Senčanov mladý nádejny fotograf Štefan Húška, Senčan, ktorý sa umiestnil aj v

architektúru, mestské prostredie, abstraktný obraz, až po dokument a experiment. Fotografie mali často dostatok kreativity a preto praje všetkým autorom, nielen oceneným, veľa záujmu, tvorivosti a elánu pracovať s fotografiou, aby mali stále kvalitnejšie práce do ďalších ročníkov.

Ocenení autori AMFO 2020: Viktoria Ondrejková, Jonáš Frolo, Karolína Mat'ková, Filip Vacaru, Michal Kirchmayer, Tomáš Frolo, Laura Jánošová, Rebecca Bencová, Dušan Polák, Valeriia Polikarpova, Tatiana Ježeková, Vanessa Hrabáriková, Štefan Húška, Marián Valovič, Jana Sedláková, Vedja Chrenkov, Daniela Bartošová, Evla Vlašičová, Michaela Prablesková, Vanda Vámošová, Jana Sedláková, Michaela Prablesková, Jakub Vodrážka.

Gratulujeme autorom.

Rozhovor so starostom obce Častá

V dnešnom čísle časopisu Vidiečan pokračujeme v predstavovaní starostov z nášho malokarpatského regiónu. Ako ďalšieho si Vám dovoľujeme predstaviť starostu z malebnej obce Častá – **Mgr. Roberta Lederleitnera.**

Päťdesaťtyri ročný starosta obce je rodákom z Častej, má jednu sestru Marcelu, ktorá zhodou okolností už dvadsať rokov pracuje na Obecnom úrade v Častej. Pán starosta je dvadsaťdeväť rokov šťastne ženatý, manželka Janka výborne peče. Majú spolu dvoch synov, Michala a Mareka, obaja sú už dospelí.

Pre pána starostu bolo v detstve povolením snov vodič autobusu alebo námorník. Námorník sa z neho takmer mohol stať, ale rozhodla veľmi veľká vzdialenosť škôl od miesta bydliska (jedna pri česko-nemeckých hraniciach a druhá v Poľsku). Nakoniec vyštudoval stavebnú priemyslovku v Žiline, odbor pozemné staviteľstvo a požiarna ochrana. Škola

bola pri tejto kombinácii odboru jediná svojho druhu na Slovensku. Po ukončení technického vzdelania sa stal projektantom protipožiarnej bezpečnosti stavieb. Okrem štúdia na stavebnej priemyslovke a základnej vojenskej služby, prežil celý svoj doterajší život v Častej. V roku 1995 promoval na Univerzite Komenského, Filozofická fakulta, katedra žurnalistiky. Napriek tomu, že je vyštudovaný žurnalista, od ukončenia vysokej školy až do zvolenia do pozície starostu podnikal v odbore protipožiarnej bezpečnosti, bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a civilnej ochrany. Od 10. decembra 2018 zastáva prvé funkčné obdobie funkciu starostu, o tento post sa pokúšal po prvýkrát. V minulosti však vykonával funkciu poslanca obecného zastupiteľstva a to tri funkčné obdobia.

Pán starosta je však veľmi všeobecný človek. Od roku 1987 spolupracuje s Divadlom na kolene, kde začína ako zvukový technik. Tu sa zoznámil aj so svojou manželkou Jankou. Zo začiatku v predstaveniach neúčinkoval, bol len členom divadla. Pretože je veľmi talentovaný, neskôr si vyskúšal aj pozíciu amatérskeho herca a môžeme povedať, že veľmi úspešne. V Divadle na kolene ako herec vystupuje doteraz. V tomto období má divadlo naštudovanú autorskú hru (autorka: Helena „Lila“ Neshodová) s názvom „Peškovci“. Akú úlohu v nej hrá pán starosta? To vám neprezradíme, radšej Vás pozývame na predstavenie tejto hry, ktorú si môžete pozrieť na Kasiopea Fest. Kasiopea Fest sa uskutoční v dňoch 04. – 06.09. 2020 v Budmericiach. Divadlo však nie je jedinou srdcovou záležitosťou pána starostu. Svoj voľný čas venuje aj OZ Schatmansdorf (názov je odvodený od historického pomenovania obce Častá), keďže miluje históriu. OZ sa venuje historickému obdobiu stredoveku, životu a

remeslám v 14. storočí. Organizujú stredoveký remeselný Festival zabudnutých remesiel na hrade Červený Kameň. Dokonca majú vlastný receptár dobových jedál, ktoré pripravujú na otvorenom ohni. Do dnešnej doby sa snažia preniesť autenticitu spracovania dreva a kovu, ručnú výrobu papiera, ručnú výrobu keramiky, výrobu gombíkov, sviečok a veľa, veľa ďalšieho. Zároveň sa venujú lukostrelbe a šermovaniu. Samozrejmostou sú hodinové dobové kostýmy. Tejto krásnej záľube sa pán starosta

venuje spolu so svojou manželkou. Pohľad na nich v dobových kostýnoch je úžasný. Popri týchto záľubách je pán starosta aj členom Dobrovoľného hasičského zboru v Častej. Je potrebné uviesť, podľa jeho slov je momentálne pasívnym členom. Ďalšou srdcovou záležitosťou pána starostu je cestovanie. Precestoval takmer celý svet, chýba mu ešte navštíviť Južnú Ameriku. Zbožňuje Áziu, rád by sa vrátil do Singapuru či na Sri Lanku, pre úžasných ľudí, ktorí tam žijú a množstvo farieb, ktoré Ázia ponúka.

A čo ak si chce naozaj oddýchnut? Oblubuje čítanie a to najmä fantasy žánrov, medzi jeho oblúbené knihy patrí klasika fantasy Pán prsteňov, Hobbit, Hra o tróny. Ak hudba, tak v jeho prípade určite metal, hard core punk, v poslednej dobe jeho ucho poteší aj „balkánska hudba“. Chce relaxovať pri filme? Vyberie si isto niečo historické, fantasy alebo sci-fi. Veľmi rád má Star Wars, Kráľovstvo nebeské a Bohemian Rhapsody. Keby ste chceli zálichotiť jeho chuťovým pohárikom, zje všetko okrem kapustovej polievky a paradajkového pretlaku. Veľmi rád má hovädzie mäsko uvarené v polievke, so zemiačkmi a chrenom. Ráno z domu neodíde bez kávičky, ktorá musí byť, najradšej má ristretto a samozrejme pri odchode z domu nemôže chýbať všadeprítomný mobil. Vo svojom živote je najviac hrdý na svoju vynikajúcu manželku Janku a synov. Tiež na to, kolko krajín sa mu už podarilo precestovať. Pri našej otázke: „Aké podujatie naposledy navštívil?“ Bolo to recesistické hudobno zážitkové podujatie – „Vrbovské minivetry“ vo Vrbovom, ktoré nám vrelo odporúča.

A čo by ste mali určite vidieť, keď zavítate do obce Častá? Pán starosta odporúča samozrejme nádherný, zachovalý hrad Červený Kameň, gotický kostol Svätého Imricha, kaplnku Najsvätejšieho spasiteľa (pri cintoríne), Fuggerovu pivnicu, Kalváriu či pohrebnú kaplnku rodu Pálffyovcov. Obíšť by ste tiež nemali budovu Obecného úradu, nazývanú aj „Základina“ a vychýrenú častovskú pekáreň.

S úsmevom na tvári a s dobrým pocitom sa lúčime s pánom starostom, ktorý je svojím všeobecným nadaním naozaj jedinečný. Ak neveríte, prídeťte. V Častej je naozaj čo vidieť.

Tradícia v srdci, hlina na rukách

Tam, kde sa spojí láska k tradíciam, šikovné ruky a slovenská červená hlina z nášho okolia vznikajú krásne keramické výrobky, vitajte v dielni Majoliky R.

Do „zákulisia“ sme sa dostali v rámci spolupráce na digitalizácii tradičných kultúrnych predmetov pre projekt „Kultúrno-kreatívne ozivenie tradícií“ Heritage SK-AT, ktorý je spolufinancovaný z prostriedkov Európskeho fondu regionálneho rozvoja, prostredníctvom Programu spolupráce Interreg V-A Slovenská republika – Rakúsko.

záklazníkovi.“ Ide o taký kolos činností, na ktorom je nutné, aby sa podielalo viacero ľudí. Zamestnancov si vraj nikdy nevyberala. Priležitosť dala každému, kto mal záujem pracovať. Jej slová nezostali v úzadí, o čom svedčí aj jej chránená dielňa, kde v súčasnosti pracuje päť zamestnancov ZŤP. Štatút chránenej dielne im bol priznaný v roku 2011.

Vyrábajú viac ako 200 druhov výrobkov. Výroba je hľavne zameraná na tradičné dekóry a tvary, čím zachovávajú kultúrne dedičstvo tohto regiónu a samotné remeslo. Vyrábajú slovenskú ľudovú majoliku farebnú, modrú, zelenú a habánsku. Okrem tradičných výrobkov vyrábajú aj modernú keramiku, rôzne reklamné predmety podľa požiadavky zákazníka doplnené logami a názvami firiem, výrobky s venovaním a iné predmety. Výrobky sú 100% handmade (ručná výroba), preto je každý kus absolútnym unikátom. Všetky produkty vyrábajú ruky remeselníkov, ktorí im dávajú jedinečnú podobu. Preto v spôsobe prevedenia tvaru a najmä ornamentu, môžu existovať odchýlky a variácie. Do každého výrobku vkladajú okrem dlhorocných skúseností aj ľudskosť, lásku a múdrost našich predkov.

Začiatky podnikania firmy Majolika R sa spájajú s rokom 1990, ale samotný štart lásky ku keramike siaha až do detskej izby majiteľky firmy, Renáty Hermysovej. Od múrov detskej izby pokračovala postupne k svojmu krásnemu remeslu keramikárky, cez strednú umeleckú školu v Pezinku, zamestnaním sa v keramikárskom výrobnom družstve v Modre, povýšení v mladom veku na majsterku tímu pri hrnciarskom kruhu, získaní životných skúseností v zahraničí a založenie si vlastnej živnosti, až dozrel čas a rozhodla sa venovať svojej vášni „majolike“ naplno a vytvorila vlastnú firmu Majoliku R. Prvého zamestnanca prijala už krátko po štarte. Ako hovorí Renáta „Práca s keramikou je technologicky veľmi náročná a preto si vyžaduje celého človeka. Zahŕňa spracovanie hliny, výrobu, sušenie, pálenie, maľovanie a následný export

Jednou z jej najväčších zákaziek bola výroba keramiky na Olympijské hry v Japonsku, ktorá musela najskôr vyhovieť kritickému oku kontrolórov. Samozrejme, že výrobky boli dokonalé a tak do Japonska poputovali 2 kameóny plné keramiky, ktoré reprezentujú našu jedinečnú tradičnú slovenskú keramiku.

Počas svojej výroby získali Certifikát o nezávadnosti výrobkov a Osvedčenie o zápise ochranej známky "Slovenská ľudová majolika R.", vydané Úradom priemyselného vlastníctva SR. Úzko spolupracujú napríklad aj s ÚL'UVom na obnovu historických dekórov a tvarov. Každoročne sa zúčastňujú na Dňoch majstrov ÚL'UV. Vďaka láske ku keramike v roku 2015 Renáta

Hermysová vyhrala v súťaži o najlepšiu podnikateľku Slovenska v kategórii Úspešná živnostníčka. V roku 2017 získali „Medailu za zásluhy o rozvoj mesta“ od primátora mesta Pezinok. V neposlednom rade ich teší aj zahrnutie podnikateľského príbehu Renáty Hermysovej do knihy „49 hrdiniek slovenského biznisu“, kde sú zachytené momenty vývoja Majoliky R od začiatku.

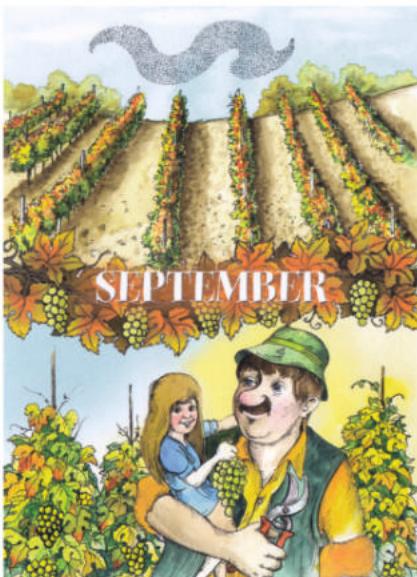
Práci s keramikou je oddaná už 30 rokov, a my jej minimálne ďalších 30 úspešných rokov s týmto krásnym remeslom želáme.

text: Adriána Mendlová

foto: Roman Zatlukal/archív Majolika R

PRIPRAVUJEME PRE VÁS

Ilustrácia: Peter Cpin

DEŇ VO VINOHRADOCH® 2020

12. ročník, vinice Malokarpatského regiónu

05. 09. 2020

FESTIVAL VÍNOdborná degustácia súťaže slovenských a rakúskych vín
Rizling rýnsky

10. 09. 2020

ŠTÚROVA MODRA

Krajská súťažná prehliadka v umeleckom prednese poézie a prózy IV. - V. kategórie a divadiel poézie

23. 09. 2020

ZLATÁ ČIŽMA

Krajská súťaž a prehliadka choreografií folklórnych súborov a tanečných zoskupení

26. 09. 2020

STRETNUTIE S MALOU TÁLIOU

Krajská prehliadka detskej dramatickej tvorivosti a divadla dospelých hrajúcich pre deti

01. - 02. 10. 2020

JABLKOVÉ HODOVANIE® 2020

Všetko o jablkách a dobrotach z nich

10. 10. 2020

FESTIVAL VÍNVerejná degustácia súťaže slovenských a rakúskych vín
Rizling rýnsky

10. 10. 2020

DEŇ OSVETOVÝCH PRACOVNÍKOV

22. 10. 2020

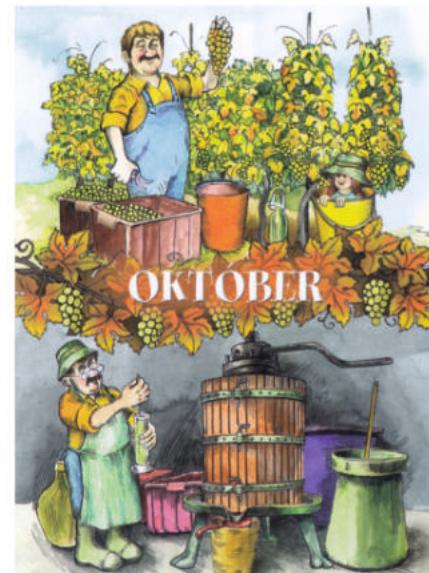
DeŇ OTVORENÝCH ATELIÉROV 2020

24. 10. 2020

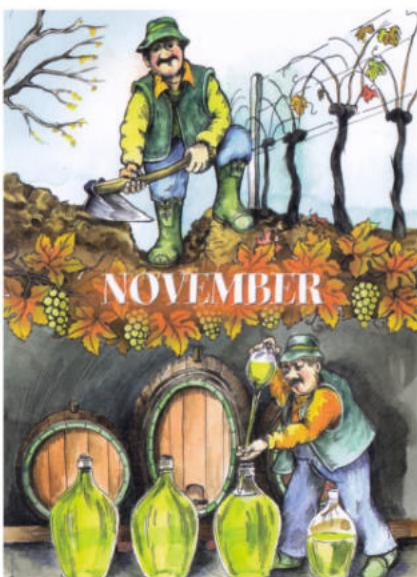
5. ročník,
Verejná prezentácia ateliérov v Bratislavskom kraji**KONC JAK ŽIVÉ**

24. 10. 2020

Prehliadka ľudových rozprávačov a spevákov

Ilustrácia: Peter Cpin

Ilustrácia: Peter Cpin

BENIAKOVE CHYNORANYSlovenský festival poézie v umeleckom prednese
poézie európskych autorov

12. 11. 2020

ZAHRAJTE MI MUZIKANTI

Krajská postupová súťaž a prehliadka sólistov spevákov, inštrumentalistov, speváckych skupín a ľudových hudieb DFS

14. 11. 2020

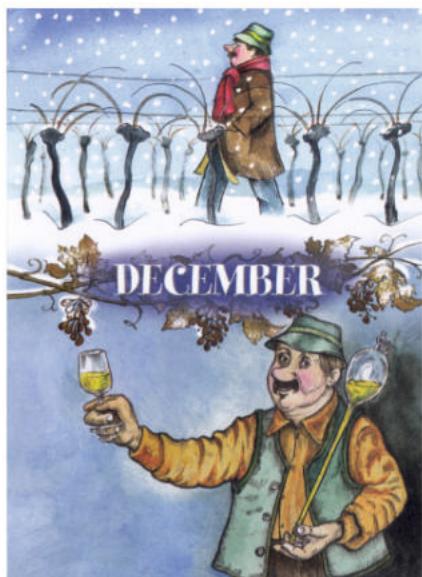
DeŇ OTVORENÝCH PIVNÍC® 2020

21. ročník najobľúbenejšieho podujatia na Malokarpatskej vínnej ceste, viac 150 pivníc otvorených od Bratislavы po Trnavу

20. - 21. 11. 2020

PRIPRAVUJEME PRE VÁS

Ilustrácia: Peter Cpin

VIANOČNÉ INŠPIRÁCIE

Tradičné ľudovo-umelecké trhy
v atraktívnom prostredí kaštieľa v Modre

04. - 06. 12. 2020

Tešíme sa na stretnutia s vami
a prajeme príjemnú zábavu.

Viac informácií na: www.moska.sk, www.facebook.com/moska.sk

26. 9. 2020

14,00 hod.
Dom kultury
Zrkadlový háj, Bratislava - Petržalka

Účinkujú: FS GYMNÍK, FS TECHNIK,
FS KUMŠT, FS DEVÍN,
FS RUTHENIA, FS ŽIVEL

JABLKOVÉ
HODOVANIE®
10. október 2020

1. - 2. októbra 2020

Kultúrny dom v Senci

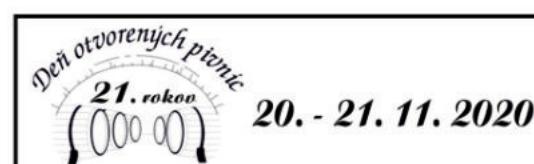
KRAJSKÁ PREHLIADKA DETSKÉJ DRAMATICKEJ TVORIVOSTI
A OCHOTNICKÉHO DIVADLA DOSPELÝCH HRAJÚCICH PRE DETI

Z verejných zdrojov podporil
Fond na podporu umenia

DEŇ OTVORENÝCH
ATELIÉROV®

24. 10. 2020 /sobota/ od 10:00 do 21:00

20. - 21. 11. 2020

Štvrtročník vydáva: MALOKARPATSKÉ OSVETOVÉ STREDISKO V ZRIADOVATEĽSKEJ PÔSOBNOSTI BRATISLAVSKÉHO SAMOSPRÁVNEHO KRAJA
Horná 20, 900 01 Modra
e-mail: vidiecan@moska.sk
e-mail: mvc@mvc.sk
Zodpovedná redaktorka: PhDr. Anna Pichová, riad. MOS
Vytlačil: DIW, s.r.o. Bratislava

Fax: 033 / 643 34 89

ročník 26, číslo 3/2020 dátum vydania: jún 2020

Grafická úprava a foto: Ingrid Vrbnáková, Martina Dočolomanská

Redaktor: Jana Glasová

Náklad: 1000 kusov, Registrované Okresným úradom v Pezinku pod č. 3/348/20 – 12/1994, Nepredajné

www.moska.sk www.mvc.sk

EV 5113/15

ISSN 1338-2020

IČO 00 180 289

